

та охоронного характеру, які враховували б всю специфіку, сферу існування та динаміку таких відносин.

Так чи інакше, слід визнати, що обов'язковим первинним складовим елементом механізму адміністративного процесуального регулювання виступає саме адміністративна процесуальна норма, яка виступає в якості регулятора адміністративно-процесуальних відносин, передумовою їх виникнення, зміни, розвитку та припинення, а також визначає коло та обсяг процесуальних прав та обов'язків учасників адміністративно-процесуальних правовідносин, порядок і процедуру адміністративно-процесуальної діяльності. Саме застосування адміністративно-процесуальних норм, закріплених діючим законодавством, є необхідною умовою функціонування механізму адміністративного процесуального регулювання.

Список бібліографічних посилань

1. Алексеев С. С. Право: азбука – теория – философия. Опыт комплексного исследования. М. : Статут, 1999. 712 с.
2. Нарыкова С. П. Системный подход к исследованию механизма правового регулирования : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. М., 2006. 180 с.
3. Куракін О. М. Механізм правового регулювання: теоретико-правова модель : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.01. Харків, 2016. 40 с.
4. Калюжний Р. А., Атаманчук І. В. Розвиток процесуального права України : монографія. Київ : Леся, 2015. 188 с.

Одержано 26.03.2019

УДК 342.9:349.6

СЕРГІЙ СЕРГІЙОВИЧ БАНДУРКА,

*аспірант кафедри правового забезпечення господарської діяльності
Харківського національного університету внутрішніх справ*

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В юридичній літературі існують різні підходи щодо розуміння безпеки підприємницької діяльності. Безпеку підприємницької діяльності розглядають як базис, фундаментальну основу забезпечення економічної безпеки України. Забезпечення безпеки підприємницької діяльності може сприяти зниженню рівня соціально-економічної нерівності та напруженості у суспільстві, яка нею викликана, підвищенню рівня зайнятості і кваліфікації робочої сили, підвищенню рівня розвитку науки, техніки і технологій, розвитку інфраструктури, підвищенню рівня соціально-економічного розвитку країни в цілому. Забезпечення належного рівня безпеки підприємницької діяльності дозволяє суб'єктам господарювання різних рівнів бути рівноправними і самостійними елементами системи економічних відносин в країні та системи світових господарських зв'язків. Забезпечення безпеки підприємницької діяльності створює необхідні передумови для всебічного розвитку суспільства, формує матеріальну основу забезпечення національної безпеки країни. Безпека підприємницької діяльності розглядається авторами, насамперед, як можливість суб'єктів господарювання самостійно реалізовувати свої власні економічні інтереси за умови їх повної відповідності інтересам забезпечення національної безпеки країни [1]. На думку О. М. Макеевої безпека підприємництва – це система організаційно-правових, фінансово-економічних заходів, які спрямовані на виявлення, попередження, і припинення загроз у процесі забезпечення ефективного функціонування підприємства [2]. Загрози підприємницькій діяльності фізичних осіб можуть мати різний характер у тому числі соціальний, економічний, екологічний та інший характер. Правоохоронні органи, насамперед, повинні забезпечувати безпеку приватних підприємців від дій, що є протиправними, посягають на існуючий правопорядок і таким чином створюють перешкоду діяльності фізичних осіб-підприємців. Тобто безпека підприємницької діяльності у тому числі й безпека діяльності фізичної особи підприємця як об'єкт забезпечувальної діяльності правоохоронних органів розглядається як створення умов для безперешкодної діяльності, забезпечення відсутності неправомірних втручань та перешкод в діяльність фізичних осіб-підприємців.

Підприємництво, як юридичних так і фізичних осіб, не може бути успішним в досягненні поставлених цілей (прибутку чи іншого економічного чи соціального ефекту) без забезпечення належної безпеки підприємницької діяльності. Забезпечення безпеки підприємницької діяльності, як вже зазначалось, є складовою економічної безпеки. Т. М. Іванюта і А. Я. Зайчковський економічну безпеку підприємства визначають як систему створення механізму мобілізації та найбільш оптимального управління корпоративними ресурсами певного підприємства з метою найбільш ефективного їх використання і забезпечення стійкого функціонування того чи іншого підприємства й протидії будь-яким негативним чинникам впливу на свою економічну безпеку [3, с. 9].

Підприємницька діяльність як юридичних осіб, так і, фізичних, є досить уразливою і мало захищеною від різного роду негативних чинників, таких як обкрадання, незаконне заволодіння активами, знищення і пошкодження майна, рейдерських атак, недобросовісної конкуренції, невиконання договірних умов партнерами, свавільного втручання контролюючих органів та інше. В зв'язку з цим, як зауважують Р. О. Банк та О. В. Сердюченко, безпека як форма захисту підприємництва, є необхідним атрибутом у діяльності суб'єктів підприємництва, що зумовлює концентрацію сил і засобів для подолання дестабілізаційних чинників з метою забезпечення безпеки підприємництва, що дає змогу вирішити комплексно проблеми, що оточують сферу цієї діяльності. Такі заходи забезпечення безпеки підприємництва, як фінансово-економічні, організаційні, матеріально-технічні, інноваційні та інші, що складають комплексний механізм протидії дестабілізаційним чинникам, який є необхідним для успішного ведення підприємницької діяльності [4, с. 2].

В Україні немає окремого нормативно-правового акту, який би системно регулював забезпечення безпеки підприємницької діяльності. Норми права, які регулюють відносини в сфері забезпечення безпеки підприємництва знаходяться в окремих законах та в підзаконних нормативних актах. Держава в цілому забезпечує право підприємця на власність, гарантує захист його прав і свобод як громадянина, протидіє нездоровій конкуренції у підприємницькій діяльності, не допускає цінової дискримінації, зловживань монопольним становищем на ринку, захищає від незаконного втручання в підприємницьку діяльність тощо.

Забезпечення безпеки підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця здійснюється, перш за все, в межах норм адміністративного права. Питання змісту та структури адміністративно – правового забезпечення безпеки діяльності фізичної особи – підприємця має ключове значення для вирішення проблем вдосконалення організації забезпечення його безпеки як органами державної влади так і спеціальними приватними організаціями. Організація адміністративно – правової діяльності з питань забезпечення безпеки діяльності фізичної особи – підприємця можлива лише за умови, що така діяльність відповідає всім законним вимогам, тобто вона заснована на правових засадах, зареєстрована, дозволена, має статутні документи, внутрішню структуру, розподіл обов'язків, має відповідну компетенцію і повноваження.

Національна поліція України згідно Закону України «Про Національну поліцію України» виконує повноваження, які спрямовані на забезпечення захисту інтересів суб'єктів підприємницької діяльності, зокрема, вживає заходів з метою виявлення кримінальних, адміністративних правопорушень а також заходів, спрямованих на усунення загроз життю та здоров'ю фізичних осіб і публічній безпеці, що виникли внаслідок учинення кримінального, адміністративного правопорушення та інші, розгляд яких свідчить, що основною направленістю своєї діяльності поліція має охорону та захист встановленого правопорядку в цій сфері, зокрема й шляхом застосування до порушників засобів адміністративного примусу.

Висновок. Виходячи з вищезазначеного, можна зробити висновок, що елементами правового статусу Національної поліції України як спеціального суб'єкта адміністративно-правового забезпечення безпеки діяльності фізичної особи підприємця є встановлені нормами чинного законодавства цілі, задачі, принципи, та обумовлені ними функції та обов'язки, а також повноваження як основний інструмент діяльності Національної поліції як правоохоронного органу виконавчої влади.

Список бібліографічних посилань

1. Грищенко В. Ф., Грищенко І. В., Самофалова О. А. Безпека підприємницької діяльності як складова національної безпеки держави. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2015. № 12. URL: http://www.dy.nauka.com.ua/pdf/12_2015/5.pdf (дата звернення: 25.03.2019).
2. Макєєва Л. М. Безпека підприємництва: теоретико-правові засади // Репозитарій Національного Авіаційного Університету : сайт. URL: <http://er.nau.edu.ua:8080/handle/NAU/31285?mode=full> (дата звернення: 25.03.2019).

3. Іванюта Т. М., Зайчковський А. О. Економічна безпека підприємства : навч. посіб. Київ : Центр учб. літ., 2009. 256 с.

4. Банк Р. О., Сердюченко О. В. Сучасна парадигма безпеки підприємництва: адміністративно-правовий аспект. *Адміністративне право і процес*. 2015. № 1 (11). URL: <http://aplaw.knu.ua/index.php/arkhiv-nomeriv/1-11-2015/item/412-suchasna-paradyhma-bezpeky-pidpryyemnytstva-administratyvno-pravovyyu-aspekt-bank-r-o-serdiuchenko-o-v> (дата звернення: 25.03.2019).

Одержано 26.03.2019

УДК 316:334.22

НАТАЛІЯ ВАЛЕРІЇВНА БОБРО,

*доцент кафедри соціальних та економічних дисциплін
Харківського національного університету внутрішніх справ;*

 <https://orcid.org/0000-0002-8350-3695>;

СЕРГІЙ ПЕТРОВИЧ ГІРЕНКО,

*заступник декана з навчально-методичної роботи факультету № 2
Харківського національного університету внутрішніх справ;*

 <https://orcid.org/0000-0002-4871-5481>

ДО ПИТАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Розбудова демократичного суспільства в Україні є однією з найважливіших проблем сьогодення. Досягнення бажаних результатів значною мірою забезпечується діяльністю органів Національної поліції, здатністю працівників свідомо і відповідально виконувати професійні обов'язки. Ускладнення криміногенної ситуації, боротьба з антигромадськими проявами в житті суспільства, необхідність підвищення рівня захисту прав і свобод людини в демократичній державі висувають більш складні вимоги до працівників поліції. Водночас ефективність професійної діяльності поліцейських залежить від якості їхньої професійної підготовки, уміння швидко орієнтуватися в обстановці, адаптуватися до сучасних умов, адекватно реагувати на ситуацію, передбачати і випереджати дії правопорушників. Вирішення цих завдань можливе лише за умов високого рівня професіоналізму тих, на кого вони покладені, що може бути реалізоване завдяки проведенню дієвої кадрової політики, спрямованої на оптимізацію процесу професійної соціалізації працівників поліції. Тому питання означено і заслуговує дослідницької уваги.

Проблемам професійної соціалізації та професійного розвитку особистості у трудовій діяльності присвячені роботи С. Богословського, Е. Дементьєва, Ф. Ерісмана, Є. Климова, А. Маркової, О. Носкової, Н. Перінської, В. Погрібної, О. Ромашова.

До проблем соціалізації особистості у правоохоронних органах, зверталися у своїх роботах українські соціологи: В. Болотова, О. Гузьман, В. Кожевников, В. Медведєв, В. Погрібна, В. Соколов.

Серед різноманітних видів соціалізації провідне місце займає професійна соціалізація, оскільки для більшості людей сьогодні професійна сфера є найбільш значущою, бо саме тут створюються можливості для отримання особистістю відповідного місця у соціальному просторі та просування «соціальними сходами».

У процесі вивчення професійної соціалізації аналізу підлягає не тільки процес оволодіння професійної ролі, але і входження в професійну групу, під час реалізації професійної діяльності. Передбачається, що оволодіння соціальною роллю як професія містить у собі оволодіння і спеціальністю.

Професійна соціалізація нерозривно пов'язана з посадовою соціалізацією. Остання, по суті, виступає процесом «входження» особистості в посадову позицію в межах організації (в даному випадку органи Національної поліції). Після професійного навчання людини необхідно навчання на безпосередньому робочому місці. З одного боку, вона засвоює нову посаду, з іншого – звикає до специфіки організації, в якій їй необхідно працювати, оскільки щодо займання однієї й тієї ж посади в різних підрозділах можуть висуватися різні вимоги. Так, поліцейський повинен щохвилини уособлювати собою ту систему, в якій він працює. Тому йому слід засвоїти не тільки професійні й посадові експектації, але й специфіку норм і цінностей даного соціального інституту.